

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . . . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року . . . 2⁵⁰ зр. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокє число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирнеш ми очи і душу ми вирнеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска» — З Руслянових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о год. 6-ій пополудні.
Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9. ул. Коперника (Лідога ч. 9.) Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациі неопечатаві вільні від порта. — Оголошеня авичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Ні за ним, ні перед ним!

(X) Сими словами можна найліпше схарактеризувати діяльність «роботащого» австрійського парламенту. Місяць вже минає з того часу, як зібрала ся нова рада державна, двайцять (з нинішнім) засідань відбуло ся, нібито щось робить ся, але тої роботи не бачимо — ні з ним, ні перед ним, до дневного порядку ані дай Боже добити ся скрізь гущавину наглих внесень, якими загатили дорогу до властивої ціли. Вправді Шенереріяни хотіли заявити ся такими вельми охочими до роботи і такими прихильними для державних потреб і пересунули всі свої нагли внесеня поза дневний порядок (інвестиційне предложенє, бюджет, рекрутацийний контингент, горівчанний податок), але се лише в тій ціли, щоби кинути тїнь на Чехів, а в дійсности безнастанними криками підкопують повагу парламенту, бо їх змаганя ідуть до чого иншого. Суботне засіданє забали Шенереріяни, вторкове вчати забрали для себе, лише дїєві особи змінили ся, а розгуканий на виборчих зборах молокосос Франко Штайн накинув ся на судівництво і прокураторию, за що дістав рішучу відправу від міністра судівництва. Рівнобіжно з сею «роботою» Штайна, дала нова інтерпеляция групи «der Alldutschen—richtiger—Stalldutschen» (як висловила ся Sonn- u. Montags Ztg.), випечатана в протоколі з 8. засіданя, новий привід до немилі розприви. В сій інтерпеляциі зроблено систематичний виказ нечуваних закидів духовенству, на які пралат Шайхер відповідав серед гримких оплесків і справдепного обуреня майже цілої палати. Закиди там піднесені, є так неприличні, що неможливо нам тут їх повтаряти.

Окрім тих галабурд, викликаних Ше-

нереріянями, забрало більш як дві години відчитуванє вилитуваних внесень та інтерпеляций, а решту засіданя винувило мотивованє наглого внесеня Шіленього в справі обезпеченя на случай старости і немочи, котре відтай відкинено.

Дотеперішня «діяльність» ради державної нагадує отже вельми живо часи спокійної чеської обструкциі і се вказує на те, що радикальні елементи в чеськім клубі взяли знов керму в свої руки.

Се було приводом, що о 3-ій годині з полудня ві вторник зібрали ся председателі клубів, явили ся і заступники Чехів для наради над програмою парламентарної роботи, на котрім председатель «Кола» Яворский, поставив внесене, щоби денно відбували ся два засіданя, одно перед полуднем для наглих внесень, а друге пополудни для державних потреб. На се замітив голова Чехів др. Пацак, що три реки були безмірно гірші відносини не з причини его стронництва, були лише безнастанні галабурди і все те якось терпіло ся, аж тепер якось не стає терпеливости, хоч відносини поправили ся значно на ліпше, а вирозуміле поступованє могло би довести до успокоєня, коли тимчасом напів викликав би неперечно опір. Коли закон о рекрутах має бути полагоджений, то чому не поставлено его на першій точці дневного порядку, лише инвестиційне предложенє некорисне для Чехів. Дятого Пацак спротивляє ся внесеню Яворского, бо стає в суперечности з регуляміном. Бернрайтер був тої думки, що внесене Яворского дало би ся так перевести, щоби один день визначено для наглих внесень, другий для держарних справ, бо тут розходить ся о парламент і парламентаризм і се всі повинні мати в ямці, але Кайзер іменем німецких людовців виступив проти обидвох тих внесень яко незгідних з регуляміном. Коли парламент

має бути діяльним, то треба би спитати передовсім Чехів, що они думають робити? Пацак відповів, що він і его товариші явили ся, щоби взяти до клубу свого ad informandum заяви сих зборів, а самі не можуть тут говорити о тактиці свого стронництва, котрого навіть не занитувано при укладі дневного порядку.

Дідушицкий домагав ся переміни дневного порядку і поставленя закона о рекрутах і горівчаного на першім пляні. Крамарж і Кайцль заявили, що Чехів загнано в таке положенє, з якого они ради би видобути ся, бо они не є противні позитивній роботі, але поступованє при виборі президиї і рішень в справі ненімецких інтерпеляций ще заострило положенє. Треба отже виждати до пятниці або суботи, поки клуб не скаже свого слова в тих справах. Кайзер і Ліхтенштайн не противлять ся порядку, предложеному гр. Дідушицким, але лишають рішенє своїм клубам.

Таким способом переговори сеї наради не довели до успішного висліду — ситуація є в руках Чехів. Задля того Славянське центрум, заявляючи ся іменем заступлених там Русинів, Словинців, моравских Чехів і Стояловців, за уможливленєм роботи в парламенті, висказало бажанє, щоби правительство вдало ся в переговори з Чехами. Пасивність правительства не доведе до нічого і оно мусить тут взяти на себе посередництво.

Рускі послы в парламенті.

(Конець).

Яка повинна бути супротив Барвіньского тактика правдивих і щирях заступників руского народу — над тим треба їм на серію застановити ся. Коли Барвіньский такой великий шкід-

БОГДАН ЛЕПКИЙ.

Щаслива година.

(Конець).

— Спамятай ся стара! — гукнув Гончар. — Вважай, бо кости розсипеш та на Сафатовій долині збирати будеш.

— Ет що ти знаєш! — відповіла і ваяла ся під боки.

— Заграйте мені дрібовької а середечної, тої з під самого серця, зо щирої душі.

Заплакала скрипка, загудів бас, решітце забреніло, аж шибби в вікнах озвались.

Дивить ся варід, що то буде. Обступили колесом докола, а Гончариха в середині. За підбоки держить ся, головою крутить, ногами дрібоче:

Щасливая годивонья,
Де сходят ся діти,

Сини мої, як голуби,
Деж мені вас діти?
Сини мої, як голуби,
Доньки перепілки,
Зяті мої, як соколи,
Невістки-сокліки!

Тягнув ся старечий голос як льняна, тонка нитка і так дрижав як вітер, що в осїяне, тепле полудне над пшеничною стернею грає. Тягнув ся і обмотував цілу велику родину серце до серця. А варід дивував ся дивним дивом, що стара Гончариха таку пісню зложила і такого голосу добула.

— А ну ще раз мамуню — просили єї діти.

— Та засьпівайте ще раз — наставляли люди, навіть музики просили, щоби повторила, але она не хотіла.

— Раз в житю така щаслива хвиля, раз така пісня і зайшла ся голосним плачем з великої втіхи.

Звичайна істория.

Осінній, безконечно довгий вечір. Сиджу при столі і пишу. Та писанє якось не йде. Гнилий, холодний воздух наляг думки. Відкладаю перо і приглядаю ся лямпі, що стоїть на улиці, супротив мого вікна. Кривий, відпилый паль хилить ся, якби втомив ся і хотів класти ся до рова спати. На ньому скляна ліхтарня а в ній невеличка лямпа. Горить, як за цапову душу. — Довкола неї рої дрібосеньких мушок. Безнастанно кружляють і пхають ся до світла. Одна за другою жене, а розбавши ся об шиббу, паде в діл.

З верха мріє дрібовький дощик, такой як мрака. Маленькі, срібні каплі мішають ся з петлями і пераз не пізнати, чи се упала петля, чи дощ.

Чую, як в ривві щось зашелестіло.

Зразу тихо, якби хто сльозу

пустив по склі, а потім голосіше і частійше: кап, кап, кап... То дощ.

В такой вечір найкраще сидіти в любім товаристві та раду радити, або журу журити. Та ба! Де тобі товариства узяти та ще любого!

Став біля зимної печі і думаю, чи буде завтра погода, чи ні, чи дістану один лист, чи більше. Втім, за дверми чую шуранє ніг, потім обтиранє носа, одного, або двох, а вкінци легонький стукіт.

— Прошу.

Відчиняють ся двері і на порозі являє ся обемиста особа знакового свьященника.

— Слава Богу!

— Дай Боже здоровля!

— Прошу ближе, ний отець сїдають.

— Дякую дуже, але я від разу до річи. Зо мною приїхав учитель моїх дітний. Хорий бідолаха. Завтра рано хоче бути у лікаря і вертати до своїх родичів. Чи не переночували-б ви его? Бідний а дуже чесний хлопчиско.

— Га, як переночувати, то пе-

ник, як его представляє ся, то чи не вдало-б ся яким небудь чином зробити его або зовсім або бодай вчасті нешкідливим — з сего була-б уже велика користь для справи народної і для того над тим треба, думаємо, перед усім застановити ся, і то на серію.

Зовсім его зробило-б ся нешкідливим, колиб его удало ся приведнати до спільного і згідливого поступованя з усіма рускими послами, а в великій мірі зробило-б ся его нешкідливим, якби з ним поступало ся льояльно. Аж тоді, коли дійсно показало-б ся, що спільне, згідливе поступоване і злука в однім клубі річ виключена, неможлива і немислима, аж тоді, коли вичерпали-б ся усі заходи і способи, зробити Барвіньського зовсім або в великій мірі нешкідливим, аж тоді, кажемо, треба з великим жалем в серцю задля нещасного роз'єднаня его поборювати, але і в борбі не забувати, що се свій руский чоловік, котрий своєю довголітною працею старав ся всіма своїми силами щиро служити народній справі. В політиці треба незвичайно великої порції виrozumілости особливо тоді, коли хоче ся щось доброго досягнути. Годі вимагати, щоб не було між людьми ніяких ріжниць в поглядах на яку небудь справу, але коли є добра, щира воля у тих людей, то все така можна кінці звести до купи. Тим більше треба такої виrozumілости, коли має ся на меті відвернути страшне нещасте.

Щож зробили правдиві заступники руского народу? — Ні одно, ні друге. Ба ще гірше: У д-ра Коса є докази і документи на се, що дехто з послів з групи Барвіньського, а навіть сам Барвіньський старав ся навязати з ним зносини, а він консеквентно все відповідав, що з такими панамі (або і інакших виразів уживав) не говорять! Одним добрим словом, одним почерком пера можна було усунути те найбільше нещасте, яке для руского народу виходить з того, що нібито польська шляхта має на свої услуги своїх Русинів, щоб нищити руский нарід, кидати на него клевети і т. д. Почин дає до того, як бачимо, сам Барвіньський, а прецінь з ним не хочуть навіть говорити ті, що в інтересі справи народної повинні були самі дати почин до того, бо др. Кос зовсім без потреби і без причини в своїй промові напастує Барвіньського. Чи може і за се нещасте має відтак відповідати Барвіньський? Або чи може самим таки тим послам залежить доконечно на тим, щоб була особна, знана нам з представлення д-ра Коса, страшна група руских послів, група Барвіньського, аби мати на кого звернути всі нещастя, всі лиха, які спадають на руский нарід, бож треба прецінь такого агнца, котрий би покутував за гріхи мира?! Признаємо ся щиро, що і тут льогіка д-ра Коса зовсім нам не заімпонувала.

Ба, а однудушна ухвала Руского Клубу, не

входить в ніякі мериторичні зносини з Барвіньським, а така сама ухвала обширнійшого комітету національно-демократичної партії? Отто-ж бо то і є, що ми тої ухвали не розуміємо. Мотиви подані д-ром Косом, а самі факти, докази, документи рішучо против неї говорять. А до того поступок Барвіньського, по всяких дізнаних навіть личних обидях шукати зносин з рускими послами, представляє его в як найкрасшім свідті і єднає ему знов наші симпатії, бо свідчить, що не его особа, але добра справа ему на серці.

Але повернім ще раз до тих ухвал. Хоч не розумієм ми їх, то всеж ухвалювали їх мужі розважні, розумні, що знають докладно, що хотять і що роблять, і для того ми ще раз і ще раз розбираємо все за порядком в своїй голові, чи не помиляєм ся ми. Здасть ся, що ні. Але колиб ми і помиляли ся, то не велике лихо було-б з того для рускої справи, бо ми не ведем активної політики і за ню не відповідаємо. Колиж не ми, а ті послі і той комітет помиляють ся, — чи гадаємо може, що се річ неможлива? — то з того може вийти велике нещасте для рускої справи, а за то беруть послі на себе відповідність. Нічо не поможе їм в таким разі покликувати ся на ухвалу комітету, бо послі послами. Зрештою і в тім комітеті ставляв внесок і, можна сказати, спровокував таку ухвалу посол др. Кос. Та нехай би не лиш комітет, а весь збір партії таке ухвалив, то з того вийшло-б лише одно то, що се ухвала партії, котра для партії може бути потрібною, а для народу може мати нещасні наслідки. А навіть і тоді якби весь нарід таке ухвалив, то чи се не є річ можлива, щоб весь нарід в данім разі помиляв ся? Буває і таке, а помилки такі страшно метять ся. Завзяте на своїм місці річ дуже добра, але не на місці — се лютість. Певність себе, з якою промовляє др. Кос, довіренність в свої сили річ дуже гарна, але і вона повинна мати свої межі.

Ануж се є той історичний момент в вашім житю народнім, в котрім можна було легко, по доброму зробити заад в нашій хаті?! Хто знає, що буде, як ся хвиля промине безслідно і не використає ся?! Тай чи не пора було-б замість всіх і вся накликати до борби, до борби, до борби — видати оклик: до праці, до спільної, згідливої праці, до праці!

Так дивимо ся ми на Барвіньського і его товаришів, так дивимо ся на відносини руских послів до себе. З того видно, що становище, яке займав і завжди ще займає наш посол Пігуляк в тій справі, вповні відповідає поглядам буквинської рускої громади. І на далі найважнішим его завданням буде, причинити ся до того, щоб настав мир між всіма рускими послами. Ми маєм повне довіре до пос. Пігуляка, поін-

формовані про ті справи докладно і не маєм причини жадати від него, щоб він змінив тактику. Про багато дечого зовсім не говоримо, бо не хочемо доливати оливи до огню.

З державної ради.

На вчорашнім засіданю президент повідомив про уконституоване деяких комісій, а опісля зарядив відчитане інтерпеляцій, яке трвало півтора години. Брзорад і Масталька протестують против перекладаня чеських інтерпеляцій та запитують, хто поносить кошти сеї процедури. Президент відкладає відповідь до слідуячого засіданя. Відтак міністер справедливости Спенс-Боден заявив, що на вчорашнє запитане п. Штайна, що-до конфіскації, відповідь по переведеню слідства; вчора уважав своїм обовязком відперти лише загальні а неоправдані закиди проти судейского стану.

По черзі промовляють пп. Груби, Сеналь і Фресель по чеськи. Шенерериянці впадають у чим раз більшу лють. Коли Фресель не устає говорити і веде свою бесіду коло двох годин, Шенерериянці підступують з кулаками до чеських лавок і певно було би прийшло до бійки, колиб президент, для успокоєня палати, не перервав був засіданя на пів години.

По перерві забрав голос пос. Брайтер для підпертя свого наглого внесеня про надужитя при галицьких виборах. Внескодавець жадає, щоб легітимацийній комісії замість часу чотири тижні визначено речинєць чотирох місяців, а в другій часті внесеня, щоби міністер вточив слідство против сих державних і приватно-державних функціонерів, які при виборах допустили ся надужитя. В промові підносав бесідник щоби переведеве слідства не віддавано старостам, але судам. Пос. Гіжовский зазначив, що хотяй польському Колу залежить на висвітленю виборчої акції в Галичині, буде голосувати проти наглости внесеня Брайтера. Відтак полемізував з внескодавцем і д-ром Косом, вказуючи, що більший тероризм ішов з долу чим з гори. Відтак пос. Дашинський противить ся першій часті внесеня Брайтера та в дальшій тягу виступає против прокураторів і старостів і розводять ся широко про надужитя при виборах.

Тепер забрав слово президент міністрів др. Кербер: В тягу дискусії — сказав — піднесено ряд закидів проти властей в Галичині. Закине-но їм сторонниче, а навіть нелегальне поступоване. О скільки єї закиди опирають ся на конкретних фактах, я не заліну зарядити дохождєня і зажадати докладного поясненя справи. Однак мушу рішучо взяти в оборону властей Галичини перед загально висказаними та неоправданими закидами. Хотяй я не є прихиль-

реничувати. Найпростить, як ему не буде добре і най, борони Боже, не вмирає.

— Жартуйте здорові, але я его поклічу, бо там нездоровий воздух, а він кашляє.

І справді в тій хвилі, якби на знак, залунав кашіль чоловіка, та такий сухий і прикрий, якби хотів серце з себе викашляти. Що втихне, то починає на ново, аж в ушах ріже. За третім, а може четвертим наворотом кашіль зовсім втих і в хату увійшов хорий.

Був високий і худощавий. Рамена мав піднесєні а голову веунєну в тулів. Чоло, як вапно біле а під ним глибоко — глибоко, горючі, сині очі. Мінчили ся они раз-враз. То завмирили спокійною байдужністю, то займали ся живим огнем надії. Лиця запалі, якби себе і всю шкіру хотіли втягнути до середини. — Привитав ся і почав виправдувати свій кашіль. Не підняв ковніра а на дворі дощ і зимно, тому его гірше кашіль мучить. Говорив несємло і соромливо, якби знав, що робить собою прикрість.

— Ну, але я панів попрощаю — сказав пан-отець. — На возі жде жінка. — Моє поважанє...

Попрощав ся і ввійшов.

Від дверей вернув ся.

— А уважайте на себе. Лікареви скажіть, що я ему кланяю ся і прошу, щоби вас добре оглянув. На селі, у родичів, пайте молоко і ходіть много. Книжки лишіть на боці. Що вам з книжок, як не будете здорові.

Говорив скоро, якби з тими словами скидав з себе важкий тягар і утік від него.

— А не забувайте про нас і від часу до часу відозвіть ся хоть кількома словами.

— Добраніч!

— Добраніч! — і ми лишчили ся самі. Глупа, немила мовчанка зависла над нами. Ми були як люди, що себе не розуміють, бо до одного світа не належать. Він відчував мабуть весь гнет такої марної ласки, як нічліг, я дивлючєсь на него згадував євангельські слова: «суєта суєти, і всяческає суєта».

Всі наші змаганя, щоб завести розмову, звелись на нівацо. Она вривала ся на кількох словах сухих, формальних і ми дальше мовчали. Ми бачили се і розуміли і було нам дуже не мило. Ми нарікали на зимно, болото, на нездоровий воздух

а поза те ні на волос дальше. То він сідів а я ходив по хаті, то я сїдав, а він проходжував ся від вікна до печі, від печі до вікна. Я чув его короткий віддих і бояв ся, що ось ось зайде ся кашлем і буде різав мої уши. — він мабуть відчуваючи мої гадки, думив в собі той віддих і той кашіль.

Оглянув образи на стїнах і підійшов до полиці з книжками. Читав наголовки і перевертав листки. Очі его оживлювали ся, запалі лиця виповнювались і наливали ся кровю.

— Ви мабуть любите читати?

— Ще й як! Від малої дитини книжка мала для мене якийсь дивний чар.

Я вірив, що кожда з них криє якусь тайну і розвязує важке питанє. Читаючи, здавало ся мені, що нові частини світа розкривають ся передомною, що якісь щільно затворені комірки відчиняють ся в моім мозку і звідтам вилітають думки.

Я дуже любив читати.

— А нині?

— І нині люблю, хоть иньшим оком дивлю ся на ті білі листки, покриті чорними значками.

— Так, так! Очі ваші змінюють ся. Не одно, що було рожеве, стає сірим. І навпаки.

— Добре кажете: і навпаки...

Розмова наша знов встрягла, як той віз в болоті. Я гадав: коли він хорий, то по що его бентежити гадками. Нехай спічне. Але він мабуть не хотів спочивати, а противно бажав виговорити ся. Видно було, що в его голові призбирало ся богато гадок а в его серцю богато почувань, котрі він доволі виносив і вигрів і котрі бажав пустити в світ. Але де і коли?

І мені здавало ся, що він дивить ся на мене і питає ся самого себе, чи можна зі мною побалакати щиро.

Я не міг знести погляду тих хоровитих очей і відвернув ся до вікна.

На улиці лампа заєдно хилила ся над рів, кїби втопила ся від довгого стоянєя і хотіла положити ся спати. Рій мушок заєдно крутив ся в якімсь безрозумнім бажаню світла і товкмосив ся і падав в болото. В ривках хлюпотів дощ.

(Дальше буде).

ником гарних фраз, однак можу висказати ся, що органи на чолі заряду краю Галичини завдають собі немало труда, щоби приноровити в Галичині адміністрацію відповідно до вимогів часу і при кожній нагоді воучують підвласні собі власти, щоби урядували безсторонно і легально.

Богато фактів, які наводили тут бесідники, було предметом доходження властей, і виказало ся, що власти поступили після слухности і закона. Належить також піднести, що власне послідні вибори в Галичині стали переведеними з супокоем і без більшого порушення. Коли представимо собі знатне число виборів і виборчих актів, які в Галичині списано, то скількість жалоб є в прирівнанню дуже мала. Цілюю, до якої ви, панове, стремите, є поступенне піддвижене культурних і економічних відносин в краю. Сему стремліню правительство уділяє як найбільшого підпертя і уважає се своїм першим обовязком. Однак думаю, що поступоване, яке лиш зовсім неоправданим способом може викликати роздвоєне, недовіре в лоні людности, не допровадить до сеї цілі (*лучні оплески*).

Пос. Плячек заявляє, що Чехи будуть голосувати за першою частиною внесеня Брайтера, а опісля пос. Кубік виголошує по польски пристрасну бесіду проти шляхти. На внесеня Штайнвендера замкнено дискусію і вибрано генеральними бесідниками: *contra* Евгена Абрагамовича, *pro* Коса. Після їх промов, які були рекапітуляцією попередних аргументів, відкрито наглість внесеня Брайтера.

Відтак промовляв пос. Вольмаєр проти польських дияк, а президент зарядив вибір картками членів комісії для контролі державних довгів. Однак Шенерериянці запротестували против вибору картками, а Вольф перевернув урну і висипав картки. В виду сего президент віддав вибір сеї комісії і замкнув засідане. Слідуюче в четвер.

Артистичні літографії з церковно-рускої історії, яко фанти дяківської лютерії.

Памятними прислугами народними дяківської лютерії повинні остати: зладжене всіх фантів виключно своїми, питомими силами та громадне виявлене артистичних наших сил репрезентованих Товариством для розвою рускої штуки в довершених фантах артистичних, образах і різьбах і в артистичній виставі в Народнім Домі. Сі, як на наші відносини, епохальні події повинні були збудити заінтересоване цілого нашого просвітлого загалу, одушевлене — через широкую оцінку дати новий імпульс, нову силу до зросту, до розвою нашої штуці, вказати їй може новий напрям, нову дорогу.

На жаль (повинен б я сказати: біль), сих результатів не досягнуло ся. Сі події переминули майже безслідно досі. Можна се вправді пояснити тим, що ціла увага народу нашого в часі вистави звернена була в инший бік, політичний, на вибори, справу, певне для вашого народу дуже живнену! Та се не дає таки цілого звиненя. Так не повинно бути. Такі події не можуть бути лишні результати: за багато вложено в них мисли, духа і праці, котрої суму тяжко навіть означити...

Непроміняючу вартість для рускої суспільности мусять мати артистичні літографовані образи, спеціально накладом дяківської лютерії через Товариство для розвою рускої штуки для неї довершені, котрі становлять більше як 8/10 всіх фантів, с. є. репродукції з образів: Хрещеня Руси, Антонія і Теодосія Печерських, Нападу Татар на Десятинну церков у Києві, Передача королівської корони князеві Данилови папськими легатами і Гагліки. Вже ті самі теми, взяті з нашої старої, славної та й тяжкої церковно-народної бувальщини, надають їм ціну. Надає їм велику ціну і се, що они виконані своїми силами і первообрази рисував наш артист директор Пляховський, а репродукції довершили ся під его оком в заведеню літографічним нашого чоловіка Андрейчина. І виконане сих образів вийшло справді артистичне.

Коли се знамя артистичности кладу без всякого ваганя, то не думаю цілком сим сказати, що вже досягнуто в них верх совершенства. На то потреба ще не одних артистичних трудів

і подвигів в будучині. Но і нинішними образами не маємо найменшої потреби встидати ся. Признали ту ю стійкість тим образам Преосв. Єпископа Чехович і инші люде, котрі в досить артистичній атмосфері обертають ся, як Все-світл. пралат о. В. Левицкий з Риму, і собі їх замовили.

Но окрім тих зглядів національних і артистичних надає їм вагу та висока гуманна і при тім також народна ціль. Они мають причинитись до збільшеня доходу в користь наших заповогових товариств дяківських. А популяризуючи в тисячах примірниках події нашої історії, зроблять они нам чейже і культурну прислугу. З розпродажи сих образів, яко невилісованих фантів, мають ся уменшити, коли не цілком покрити видатки їх накладу.

Тому відзиваємось до Впов Родимців з найгорячішою просьбою: просимо нам найбільшою почтою донести: хто який образ з повисної Групи, чи цілу Групу пяти образів собі замовляє? Ціна за один образ з пересилкою вносить 4 корони. Від добродіїв виглядаємо повної ціни милостивий хоч би 10 корон. Для селян і читалень знижаємо ціну на 2 корони і 20 сотиків з пересилкою від одного образа, за всі 5 образів 10 корон і 40 сот.

Замовленя чи то з присланєм грошей чи на виставі за посліплатою просимо адресувати: Канцелярія дяківської лютерії, Львів, улица Коперника ч. 36.

За Комітет о. Д. Тимківський.

НОВИНИ

— Календар. В пятницю: гр.-кат. Памфила, Порфирия; рим.-кат. Альбіна еп. — В суботу: гр.-кат. Теодора, Маріянина; рим.-кат. Сімалліція.

— Виділ Товариства св. Ап. Павла подає до відомости Веч. Духовенства, що сегорічні перед-великодні реколекції для духовенства відбудуть ся на днях 6, 7, і 8. лат. марця с. р. в домі пресвітеріальнім у св. Юра під ласкавим проводом Високопреосвященного Митрополита Кир Андр. Шентницького. — Перше розважане в вторник с. є 5. марця вечером. Виділ упрасяє о числену участь, бо наміряє 8. марця с. р. по полудни, або 9. марця рано відбути загальні збори членів Товариства.

— Від пос. Барвіньського отримала «Буковина» отсе письмо:

До II. статі п. з. «Рускі послы в парламенті», поміщеної в 17. ч. вашої цінної часописи позволю собі подати пояснене, іменно до уступу про вибори в 1900 р., позаяк сей уступ оснований на непорозумінню відносин і прошу укліноу Хв. Редакцію о уміщене сего поясненя в «Буковині», за що наперед сердечно дякую:

Признаю справедливость Хв. Редакції в тім, що я вийшов на власну руку, б. т. зв. *Народний комітет*, що увійшов у консолідацію з «Рускою Радою», поклав собі вайважнішою задачею головно мене поборовати, бо тим думали змести із світа умірковану політику, отже зовсім зрозуміла річ, що я до него не удавав ся. Однак не згідно се здійсним станом річи, мов би, як кажете, «за ним (Барвіньським) не стояла ніяка громада тямущих свідомих Русинів». Навпаки заявляю, що я думав уунути ся з політичної видівні, однак не хотів сего зробити на власну руку, а екликував і львівських прихильників моєї політики (між ними таких поважних і світлих патріотів, як сов. Тит Заячківський, Тит Ревакович, проф. Верхратський і Грушкевич і т. д.) а також святишеників з каменецького і брідського повітів, щоби їм заявили свою думку. І одні і другі заявили ся проти моєї думки і домагали ся, щоби я і сим разом кандидував. Крім того є се загально відомо, що мої політичні прихильники в каменецько-брідським виборчим окрузі утворили виборчий *народно-руський комітет* (до котрого належала громада тямущих свідомих Русинів, святишеників, селян і міщан) і видав печатану відозву (повторили її також часописи), котрою поручали мене кандидатом на сей округ. Коли Хв. Редакції ся відозва не була відома, то можу одян примірник на доказ прислати.

На останку мушу ще примітити і прилюдно заявити, що я з ніякою противною стороною в ніякі *компроміси* не вродив і що мене кандидатом назначили самі таки Русини.

Остаю з високим поважанєм *Александр Барвіньський*, пос. до ради держ. і на сойм кравний.

— Галицкий сойм, як доносить раніше «*Slowo polskie*», стане скликаним дня 18. цвітля і буде радити до дня 11. мая. Ухвалене сих речинців має бути вислідом конференцій намісника гр. Півніського, який тепер перебуває у Відні, з президентом міністрів др. Кербером.

— 3 Перемішля. В суботу дня 2. марця відбуде ся відіт проф. К. Галбовицкого про атмосферичну електричність, а ві вторник дня 5. марця зачне др. Франко ряд відчитів п. з. «Мо-

лода Украина». Відчити відбувають ся в сали Інститута дівочого. Початок точно о 6. год. вечером. Вступ коштує 20 сот.

— 3і станицявіської салі судової. Перед карним трибуналом станули обжаловані селяне з Грушки: Паламарчик, Ковенко, Окуня, Олійник, Шкоромида і о. Александер Кадайський за чинну зневагу виборчого комісаря, а послідний яко моральний справця наспля. Обжаловані в часі сегорічних виборів напали на комісаря з товмацького староства п. Теодора Ковальського і випрягли коні з его воза, домагаючи ся, щоби він перевів другий раз правибори в Грушці. — По переведеній розправі увільнено о. Кадайського; Паламарчика засуджено на 4, Ковенка на 5 місяців, а Окуня і Олійника на 14 днів вязниці.

— Неточність в рахунках — чи дефравдацію викрито в бобрецкій касі повітової для недужих. В наслідок того староство усунуло з урядована дотеперішних урядників каси аж до дальшого зарядженя, а поручило заряд каси провізоричному персоналови.

— Ц. к. галицка Дирекция почт і телеграфів оповіщує: В наслідок зарядженя ц. к. міністерства торгівлі відіуть в жите з днем 1. марта 1901 слідуючі зміни що до почтових переказів: Веї почтові уряди з телеграфічною службою і ті почтові уряди без телеграфу, в котрих місцю замешканя існує державний уряд телеграфічний, є уповаженні в оброті внутрішнім і заграничним. Крім того уповаженні є до виплати таких-же переказів в тім самім обемі (в оброті внутрішнім і заграничним) всі уряди, при котрих існує віддавча служба. Телеграфічні перекази до місцевостей без державного телеграфу будуть отже через найбільшу телеграфічну станицю відсилані найбільшою почтою до почти віддавчої, котра їх доручить, зглядно виплатить після норм існуючих для переказів телеграфічних. — Львів дня 27. лютого 1901. — *Сеферович* в. р.

— Міске бюро праці у Львові роздало в сїчни с. р. 524 місць, а іменно 115 мушциам і 408 женцинам. Зголошено вільних місць: для мушци 238, для женци 675. Від початку свого істнованя с. є від 1. вересня 1899. р. до 1. лютого с. р. бюро обсадило 8.204 вільних місць.

— Пригоди на провінції. Сами днями повісила ся в Більчі, повіта борщівського, 20-літня селянка Евдокія Кицук. Причиною самоубійства була божевільність. — З Рави рускої пішуть: Дня 18. с. м. 30-літній селянин Василь Палюшок з Вербиці, несучи в лісі клец на плечах, поовгнув ся на леді і убив ся на місци. — Софія Береза, наймичка у дворі в Баличах, мостиского повіта, породивши дня 13. с. м. дитяну, задушила єї і закопала Звірську матір арештовано і відставлено до суду в Мостисках. — З Горodka доносять: Дня 21. с. м. переїхав залізничий поїзд між Мшаною а Камеюбродом селянина Дмитра Зелізного з Повітна, городецького повіта. Причиною нещастя була неосторожність самого Зелізного.

— Княгиня Монако — як донесли недавно часописи — мала розвестися зі своїм мужем і подружити ся зі свівком і композитором Ляром. Однак так не стало ся. Княгиня була недавно в Парижі і президент Любе відрадив єї розводити ся з мужем. Княгиня вернула оноді до Монако, де населене витало єї з великим одушевленєм.

— Бібліотека британського музею в Львонді збільшає ся о 40.000 томів річно і числить тепер два міліони книжок. Сам спис заголовків бібліотечних книжок містить ся в 600 томах.

— По американськи. Сьмілого рабунку в присутности 20 людей допустив ся незвісний злочинець на властителя готеля «*Cadilla*» в Детроа в Спол. Державах. Було то дня 5. лютого о 12. год. в ночи. В згаданім готелю грало і забавляло ся около 20 мушци, коли прийшов якийсь рослий тай порядно одягнений мушчина і казав собі принести нива. Покріпившиє ним, вияв нечаяно револьвер, приступив до властителя, котрий як-раз числив тоді гроші і зажадав всеї его готівки. Веї мушци похонались за той час по кутах, а готельничий, знаючи, чим се пахне, зложив ему веї гроші, які лиш мав (в сумі 150 долларів). Злочинець діставши гроші, вибив ногою двері, пустив одну кульку на салю і зник в бічній улиці.

— Конкурси. Краєва рада шкільна оголосила конкурс на отсі посади учителів в середних школах Галичини: класичної фільології в рускій гімназії у Львові і в Тернополи; класичної фільології (головний предмет) і польської мови (побічний) в гімназях в Бучачи, Ярославі, Кракові, Тернополи, Тарнові і Золочеві; класичної фільології в німецькій гімн. у Львові; рускої мови (гол.) і клас. фільології (поб.) в гімн. в Бродах, в Самборі і Станиславові; польської мови (гол.) і клас. фільології (поб.) в гімназях в Дембиці, Коломиї, в V. гімн. у Львові і в реальн. шк. в Коросні; німецької мови в гімн. Франц Йосифа у Львові, в Тарнові, в реальн. школі в Кракові і рускій гімназії у Львові; всесвітної історії і географії в IV. гімн. в Кракові і Золочеві; математики і фізики в гімназії в Ярославі,

Яслі, Сяюку та в реальних школах в Ярославі і Тарнові; природописної історії (гол.) та математики і фізики (поб.) в реальн. шк. в Тарнові; нач. геометрії і математики в реальн. шк. в Тернополі; хемії і фізики в реальн. шк. в Тернополі; французької мови в реальн. шк. в Ярославі. Подана треба вносити до Президії кр. ради шкільної до дня 20. марця с. р.

— **Дрібні вісти.** Перших вішунів весни, бузків, бачено вчора в Сокильничках і Жиравці. — На шляху Львів-Клепарів-Янів привернено вні рух поїздів. — Ібзен — як доносять з Християнів — занедужав на інфлюенцію, з чого вивязалися інші грізні недуги. Життю Ібзена грозить по-важне небезпеченство. — Оноді застрівився у Львові вояк 24. п. п. з 12. компанії Васілевич з Коломиї. Се вже щось четвертий випадок стріляння ся вояків 24. п. п. в протягу кількох місяців. — В Варшаві помер артист-маляр Войтїх Герсон, в 70. році жита. — Стипендію ім. о. Петра Медвиського в квоті 210 К річно одержав Петро Мостович, уч. IV. кл. гімн. в Станиславові.

— **Гумористичний нутки.**

Слава і гроші.

Коли ти славу і заслуги
Здобув своїм кровавим трудом,
Піднесуть лайку і наруги,
Обкидають болотом й брудом.

І сам не знати меш, ддячого
І звідки повстають недруги,
І против живни діла твого,
Воюють з всеї сил наруги.

Колиж здобудеш, брате, гроші
Хотяб чужим, кровавим трудом,
То в любій заживеш розкоші
Між тихим, смирним, вдячним людом.

І сам не знати меш, ддячого
І звідки в тебе всюда други,
Поможуть все до діла твого,
З усеї сил своїх наруги.

Підчас мясниц.

— Твоє декольте, жіночко, за глибоке. Вже минули для нас часи відкриття.

— Але настали часи виставок...

Взяв его...

Академик (до кравця, що прийшов на першого по заплату): Аж тепер я вам заплачу! — починає ревіти.

Телеграми.

Відень, 28. лютого. По отвореню нинішню-

го засідання парламенту забрав голос пос. Брво-рад і запитав президента палати, чому позво-лив вчора Шенереріанцям так напрасно пере-бивати бесідникови, який промовляв в неім-ецкій мові, і радить президентови, щоби позбу-вся фальшивих дорадників. В тім дусі промовля-ли ще послы Грубія і Фрессель. Опісля відпові-дав през. Фетерї зазначив, що в будучности не допустить до так довгих промов, як вчора.

Петербург, 28. лютого. До міністра Боголь-пова стрілив вчора підчас авдієнції Петро Карпович і ранив его в шию.

Відень, 28. лютого. На вчерашній авдієн-ції цісар висказав своє повне довіря до тепе-рішного президента міністрів і его кабінету.

Прага, 28. лютого. Після віденської теле-грами Bohemі-ї, цісар мав сказати в справі зне-сеня галицького департаменту в міністерстві: По-ляки не мають причини бути невдоволеними, не можна їм знов завжди уступати.

Прага, 28. лютого. Politіk характеризує те-перішну ситуацію так, що або правительство д ра Кербера, або парламент мусить уступити. Але є всякі вигляди, що правительство удер-жить ся.

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го мая 1900.

(Приїзд і відїзд поданий цісар часу середно-європейского).

до Львова		зі Львова	
посп. особ.	приходять о годинах	посп. особ.	відходять о годинах
	6:10 з Кривога, Берліна, Варшави, Відня	6:25 до Лавочного (Мункача, Пешту), Борислава	1:53 до Львола
	6:20 з Чернівців (Іцкан, Галацу), Станиславова	6:30 до Підволочиск (Київа) Бродів дв. Головиний	2:08 до Львола
	6:46 з Брухович, шод. від 13. мая до 16. вер. вк	6:43 до Станиславова, Підвисокого, Потугор	2:08 до Львола
	7:45 з Янова	6:55 до Станиславова, Підвисокого, Потугор	8:30 до Львола
	7:40 з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче	8:40 до Кракова (Відня, Варшави), Стружа	2:55 до Львола
	8:00 з Лавочного (Пешту) Калуща, Стрия	9:00 до Скольного, до Лавочного (1. лип. до 15. вер.)	
	8:15 з (отїзд) Рави рускої	9:15 до Янова	
1:35	8:50 з Кривога, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.	9:25 до Підволочиск, Бродів, Гусятинна дв. Підз.	
	11:45 з Ядослава і Любачова	9:42 до Чернівців, Станиславова	2:55 до Львола
	11:55 зі Станиславова (Керемезе, Потугор)	10:20 до Сокала, Велзца, Рави рускої і Любачова	
	12:55 з Янова	1:25 до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділі і свята	
	1:15 зі Скольного, Стрия, а з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.	2:15 до Брухович від 13. мая до 15. вересня в неділі і свята	
	3:14 з Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і св.)	3:05 до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.	
2:20	5:17 з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.	3:15 до Янова шоденно від 13. мая до 16. вер.	
2:35	5:40 " " " " на дв. голов.	3:26 до Брухович шод. від 1. мая до 16. вер.	
	5:45 з Кракова	3:50 до Рашева, Хирова, Любачова	
1:45	5:55 з Чернівців, Іцкан		
	6:00 з Сокала, Велзца і Любачова		
Ніч			
	7:24 з Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і св.)	6:10 до Станиславова	
	8:28 з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і св.)	6:13 до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в нед. і св. а від 16. вер. до 30. марта 1901 шоденно	
	8:50 з Брухович від 13. мая до 16. вересня шод.	6:20 до Кракова (Відня, Берліна, Варшави)	12:40 до Львола
	9:23 з Янова шоденно від 1. мая до 15. вер.	6:50 до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуща	
		7:10 до Тернополя дворець головний	
7:50	9:45 з Кракова (Відня, Берліна), Ясла, Розвадова	7:33 до Тернополя дворець Підзамче	
2:31		7:25 до Сокала і Рави рускої	
12:20	10:00 з Чернівців, Букарешту, Гусятинна, Потугор	7:48 до Брухович (13. мая до 16. в р. в нед. і св.)	
	10:15 з Лавочного (Пешту) Хирова	7:48 до Янова від 1. мая до 15. вересня	
	10:12 з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.	9:12 до Чернівців і Іцкан	2:51 до Львола
	10:30 " " " " на дв. голов.	10:50 до Кракова, Відня, Варшави	
	12:05 зі Стрия, зі Скольного від 1. мая до 30. вер.	11:00 до Підволочиск, Бродів дв. голов.	
	3:12 з Підволочиск на дворець Підзамче	11:25 до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділі і свята	
	3:35 з Підволочиск на дворець головний	4:15 до Кракова, Відня, Берліна, Самбора	
		4:45 до Брухович від 13. мая до 17. вер. шод.	

ЗАПІТКА: Пасажири починають ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

Час середно-європейский рівнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского о = 12 год. 36 мин. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць держ. (Львів, ул. Краєвських ч. 5) уділяє пояснень в справах зїзних, продає білети всякого рода і розклади зїз.

Товариство взаїмного кредиту „Дністер“

стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою

Львів, ринок ч. 10. (дім «Просьвіти»)

приймає вкладки до опроцентования на 4%. Позички уділяють ся членам за сплатою 5 1/2% і 1% додатку на копшти адміні-страції, почавши від 200 корон і више, до половини вартости гіпотеки на сплату в ратах до 10 літ.

Позички над 500 корон мусять бути інтабульовані, а до 500 кор., або інтабульовані, або з порукою 2 ручителів відповідних.

Священники не посїдаючи гіпотеки мусять крім поруки 2 ручителів предложити поліеу життєву; обезпечитись на житє треба тільки через «Дністер» в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові.

Уділ членський виносить 50 кор. вписове 2 кор.

Членом бути може тільки член обезпечений в «Дністрі».

З днем 31. грудня 1900 стан:
число членів 1857
фонд резервовий 6919 кор. 46 сот
вилачені уділи 73087 " —
вкладки щадничі 806808 " —
уділені позички 763737 " —
касовий оборот в 1900 році 2424157 " —

Інформації до позичок уділяє Дирекція листовно або агенти Товариства взаїмних обезпечень «Дністер»

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечень

„ДНІСТЕР“

Львів, ринок ч. 10. (дім «Просьвіти»).

одиноке руске товариство асекураційне, обезпечає будинки і всі предмети движимі против огневих шкід.

«Дністер» припоручил Преосвящ. Ординарияти Всєч. Духовенству і вірним всіх трех Епархій.

Фонди гваранційні «Дністра» з днем 31. грудня 1900.

Фонд резервовий	311.540 кор. 11 сот.	} разом 520.406 кор. 65 сот.
Резерва премії	171.942 " — "	
Резерва спеціальна	6.000 " — "	
Фонд емеритальний	30.924 " 54 "	

Тарифи «Дністра» умірковані. Надвизка річна розділяє ся між членів в формі зворотів. За рік 1900 дістають члени 8% звороту з премії.

«Дністер» виплатив до 31. грудня 1900. відшкодовань 2.120.834 кор. Шкоди ліквідують ся безпоровочно в присутности Делегата і 2 членів.

Полїси «Дністра» приймають при позичках гіпотечних: Банк краєвий і Каса ощадности у Львові, Коломиї, Самборі, Долині, Снятині, Городенці, Теремболові, Заліццях, Городку і Богородчанях.

НА ЖИТЕ треба обезпечитись тільки через «Дністер» в Товаристві взаїмн обезпеч. в Кракові; з таких обезпечень через «Дністер» їде часть провізії на рускі публичні добродійні цілі; полїси і квїти видає Краківське Товариство рускі.

«Дністер» пошукує спосібних агентів, особливо селян господарів в окрестностях, де ще нема близько агенцій «Дністра». Агенти заробили вже 274.964 кор. провізії.

Зголошення о агенції треба вносити до Дирекції у Львові.

Селїне! убігайте ся тільки о агенції «Дністра»

Від огню обезпечайте ся тільки в «Дністрі».

На житє обезпечайте ся тільки через «Дністер».

Всілякі
КУПОНИ

і
вильосовані

цінні папері

виплачує без потручення
провізії або копштв

Контора виміни

і ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ
Гіпотечного.